

CBE Z26009504, beroep 427**BSA****UITSPRAAK**

in het geding tussen A, hierna ook te noemen appellante

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 27 juli 2026

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 27 juli 2026 waarbij een negatief bindend studieadvies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding International and European Law.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 1 oktober 2026 waar appellante is verschenen. Verweerder is verschenen in de persoon van B, lid van de BSA-commissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS diende appellante op 28 juli 2026 een beroepschrift in tegen het besluit van verweerder van 27 juli 2026 waarin aan appellante een negatief bindend studieadvies werd gegeven. Daarbij werd tevens een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Appellante wenst deel te nemen aan het onderwijs vanaf 1 september 2026 totdat is beslist in de hoofdzaak. De voorzitter van het College heeft dit verzoek toegewezen.

Op 18 september 2026 vond een schikkingsgesprek plaats. Een schikking kwam echter niet tot stand, waarna verweerder op 24 september 2026 een verweerschrift in heeft gediend. Vervolgens is het beroep door het College behandeld tijdens een hoorzitting op 1 oktober 2026. Dezelfde dag zijn partijen op de hoogte gesteld van de uitkomst van het beroep.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van haar beroep heeft **appellante** het volgende aangevoerd. Appellante is in september 2025 begonnen aan de bacheloropleiding International and European Law. Zij heeft 20 ECTS behaald.

In oktober 2025 overleed de grootvader van appellante en in januari 2026 haar grootmoeder. Zij is in oktober 2025 naar India gereisd om de begrafenis bij te wonen. Daarnaast had appellante moeite met studeren in het buitenland en had zij in februari 2026 huisvestingsproblemen. En in het laatste blok had zij veel last van psoriasis en rugpijn en is zij voor Ayurvedische behandeling naar haar thuisland India gevlogen. Zij heeft toen niet meer aan de hertentamens kunnen deelnemen. Al deze omstandigheden hebben een negatieve invloed gehad op haar studieprestaties.

Appellante heeft haar studieadviseur steeds op de hoogte gesteld van haar problemen en voert aan dat zij een vrijstelling heeft gekregen van haar Momi-studienorm.

Tot slot voert appellante aan dat zij nog steeds erg gemotiveerd is om haar studie te vervolgen. Dit blijkt onder meer uit het feit dat zij uit India was teruggevoerd voor de hoorzitting van de BSA-commissie. Zij verzoekt het College om het bestreden besluit te herzien zodat zij verder kan gaan met de bacheloropleiding International and European Law.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellante heeft van 1 september 2025 tot 1 september 2026 de bacheloropleiding International and European Law gevolgd en 20 ECTS behaald.

Het verlies van familieleden is verdrietig. Dit maakt het echter niet onmogelijk om studieresultaten te behalen. Appellante behaalde in de periode van de sterfgevallen maar 15 ECTS. En in blok 4, toen appellante zelf medische omstandigheden had, behaalde zij slechts 5 ECTS. Verweerder voert aan dat huisvestingsproblemen en studeren in het buitenland geen omstandigheden zijn waarmee rekening gehouden hoeft te worden in het kader van het BSA. Appellante heeft pas in februari 2026 een afspraak gemaakt met de studieadviseur, terwijl haar problemen zich al veel eerder manifesteerden en haar studieresultaten achterbleven.

Gelet op het vorenstaande is verweerder er niet van overtuigd dat appellante haar studie binnen redelijke termijn zal kunnen afronden en blijft daarom van mening dat het bestreden besluit op goede gronden is genomen.

Tot slot verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 27 juli 2026, waarin aan appellante een negatief bindend studieadvies wordt gegeven. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden. Dit advies kan worden uitgesteld als na het eerste studiejaar nog niet is vast te stellen of een student geschikt is voor de opleiding. Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeutische fase en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de bacheloropleiding International and European Law behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellante aan het einde van het studiejaar 2025-2026 ten minste 45 ECTS moet hebben behaald. Appellante heeft het afgelopen studiejaar 20 ECTS behaald en daarmee niet voldaan aan de BSA-norm van 45 ECTS. Appellante voert – samengevat – aan dat persoonlijke omstandigheden en familieomstandigheden eraan in de weg hebben gestaan om

haar studie het afgelopen studiejaar goed te kunnen volgen. Het overlijden van twee grootouders drukte op haar, ze had in februari 2026 huisvestingsproblemen en in blok 4 had zij last van psoriasis.

Het College stelt vast dat verweerder het verdriet over het overlijden van beide grootouders in beperkte mate erkent als bijzondere omstandigheden in het kader van het BSA. Verweerder heeft zich echter op het standpunt gesteld dat deze omstandigheden niet verklaren waarom appellante slechts 20 ECTS heeft kunnen behalen het afgelopen studiejaar.

Het College volgt verweerder in zijn stelling dat huisvestingsproblemen of het moeten wennen aan studeren in het buitenland geen omstandigheden vormen waarmee rekening gehouden moet worden in het kader van het BSA.

Het College stelt vast dat appellante reeds in blok 1 0 ECTS heeft behaald en in blok 2 slechts 5 ECTS. In blok 3 behaalde zij 10 ECTS en in het laatste blok 5 ECTS. Ondanks de povere resultaten heeft appellante te laat, namelijk in februari 2026, pas contact gezocht met de studieadviseur. Daarnaast is appellante reeds voordat de hertentamens in blok 4 plaats zouden vinden naar India afgereisd om daar Ayurvedische behandeling te ondergaan voor haar psoriasis. Appellante heeft niet aangetoond dat behandeling van deze aandoening op dat moment noodzakelijk was. Evenmin heeft appellante aangetoond dat juist deze behandeling noodzakelijk was en enkel in India mogelijk was. Ter zitting heeft appellante verklaard dat zij in juni 2026 niet wist dat er ook een Ayurvedische behandeling in Nederland wordt aangeboden. Verweerder hoefde, gelet op het vorenstaande, geen rekening te houden met haar medische omstandigheden.

Het College is van oordeel dat de prestaties ook in het tweede semester achter zijn gebleven zonder dat er sprake is van bijzondere omstandigheden waarmee rekening gehouden moet worden in het kader van het BSA. Het causaal verband tussen de studieprestaties in het eerste en tweede semester en de bijzondere omstandigheden die speelden in het eerste semester ziet het College niet. Daardoor kon verweerder tot het afgeven van een negatief BSA besluiten. Gelet op het vorenstaande concludeert het College dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 22 oktober 2026 door mr. dr. E. van Wolde, plv. voorzitter, dr. E.A. van Hell en T. Boersma, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Plv. voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.